24 NİSAN 1972'DE MALATYA-KÜRECİK DAĞLARINDA
90 NOLU AÇIKLAMA GÖNDERE ÇEKİLEN BAYRAK, ENTARNASYONALİST
PROLETARYANIN KIZIL SANCAĞIDIR!

Dünyayı aydınlatan devrim şimşekleri kaçınılmaz olarak coğrafyamızı da aydınlatıyordu. Proletarya ve devrimci halkların kahredici darbeler eşliğinde gerici sınıfları al aşağı eden zaferleri, diğer halklar gibi, ülkemiz halklarına da ilham kaynağı oluyordu. İç devrimci koşulların el verişli yapısı üzerinde de hazır bulunan devrimci fırsatın devrime dönüştürülebilmesi için, tamamlayıcı ve zorunlu olan öncü kurmayı ihtiyacı, ilk kez SUPHİ önderliğindeki Komünist Partisince giderilmeye çalışıldı.

Mustafa SUPHİ önderliğindeki ''Türkiye Komünist Partisi'', Kemalist iktidarın komplosu ve Komünist Partisinin de bağrında taşıdığı ciddi kusurlar neticesinde, hem kısa zamanda fiziki darbelenme ve hem de giderek yaşadığı ideolojik-politik tasfiyeyle, muhtemel devrimimizin Komünist önderlikten yoksun kalarak gerilemesine ve halklarımızın taze umutlarının uzun süre küllenmesine vesile oldu.

Partimiz Mutafa SUPHİ dönemi TKP'nin Komünist mirasını sahiplenmekle birlikte, küçümsenemez hatalarına da ideolojik tutumla karşıdır. SUPHİ önderliğindeki TKP'nin bağrında taşıdığı belli başlı hataları; Komüntern'in de etkisiyle Kemalizmin sınıf niteliğini doğru tahlil edemeyip ondan beklentiler içine girmesi(ki,bu hataları, Kemalistlerin komplosuyla 14 yoldaşıyla birlikte katledilmelerine yol açtı) ve onun özellikle Kürt ulusuna ilişkin ırkçı-şoven saldırılarına tavır almaması; dolayısıyla Kürt Ulusal sorununda, egemen Türk ulusu milliyetçiliğinin etkisinde kalarak inkarcı tutum içinde olması; ve yine Komünternin etkisiyle ülkemiz devriminin niteliği ve izleyeceği yolu doğru tahlil edememesi; Komünternin hatalarıyla birleşerek onun hatalarını görmeme ve eleştirel tutum almama vb olarak sıralanabilirler.

SUPHİ sonrası TKP'nin önderliğini ele geçiren Şefik Hüsnü ve şürekası TKP'yi Komünist temellerinden uzaklaştırarak reformist-revizyonist sınıf işbirlikçisi bir hale getirdi. Daha sonra Yakup Demir-İsmail Bilen önderliğinde, TKP Sovyet sosyal emperyalizminin oyuncağı karşı-devrimci bir parti haline getirdi.

Elli yıllık sessizlik hüküm sürdükten sonra; ülkemiz devrimci hareketi bağrında taşıdığı dinamiklerle birlikte, yeni bir iklime doğru yürüyordu. Dünya çapında etkiye sahip olan yeni devrimlere koşut olarak, ülkemizde de aydınlanma hareketleri ve devrimci hareketin canlanması ile birlikte

ideolojik temellerde arayışlar ve doğrultular ortaya çıkarak biçimleniyordu.

Anti-emperyalist nitelikte doğumunu yeniden gerçekleştiren devrimci didinim; militan mücadele ve kahraman başkaldırılarda keskinleşip giderek gerçek devrimci öze oturuyordu. Nesnel koşulların sunduğu devrimci durum üzerinde ardı ardına patlak veren köylü ayaklanmaları, işçi grev ve direnişleri, öğrenci gençliğin mücadelesi, devrimci hareketin yükselişini sahneliyor, ideolojik-politik açıdan devrimci derinleşmeyi de koşulluyordu. Faşist hakim sınıfların azgın saldırıları, içeride yükselen anti-emperyalist devrimci mücadele ve demokratik hareketi kendi temellerine doğru itiyor-sertleştiriyordu.
Tüm bu gelişimde; dünya ölçeğinde, proleter devrimler cephesinde yaşanan gelişmeler de son derece önemli rol oynuyor, esin kaynağı oluyordu. Öte yandan uluslar arası alanda devrimci ve Komünist hareket içinde yaşanan ideolojik ayrışma ve saflaşma, Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketine de bire bir yansıyarak, ideolojik biçimlenme ve saflaşmalara yol açıyordu.

ÇKP ile SBKP(B) şahsında; Kapitalist yol ile Sosyalist yol-Modern revizyonizle MLM arasında yaşanan,(daha sonra Sovyetler Birliğinde revizyonizmin açıktan iktidara oturup, Çekoslovakya işgaliyle de gerçek sosyal emperyalist yüzünü ortaya koymasıyla somutlanan) ideolojik çatışma ve saflaşma dönemlerinde, ÇKP'nin temsil ettiği MLM cepheden yana tavır alan Partimiz; Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin büyük etkisiyle çalkalanan dünya koşullarında, aynı etkinin coğrafyamızda yarattığı '68 Gençlik Hareketinin anti emperyalist nitelikte gelişen ve giderek '70 ve'71'li yıllarda devrimci özüne kavuşan şartlarda Kültür Devrimi'nin ürünü olarak doğdu. Partimiz, 1971 AFC'sinin ağır saldırı koşullarının hüküm sürdüğü 24 Nisan 1972 yılında KAYPAKKAYA yoldaş tarafından son derece sınırlı ve çetin koşullarda Kürecik dağlarında kuruldu.

Partimizin dayandığı tarihsel miras, SUPHİ dönemi TKP'sinin Komünist mirası olmakla birlikte, bu TKP'nin her yanıyla klasik savunucusu, sürdürücüsü ve kesinlikle organik devamı değildir.

Komünist toplum hedefiyle proletarya partisi önderliğinde devrim mücadelesi ne kadar zorunlu ve anlamlı idiyse, Komünist Partinin kurulması da o kadar önemli, zorunlu ve anlamlı idi.

Bu bilinçle hareket eden KAYPAKKAYA yoldaş, ülkemiz devrimci hareketinin önemli hastalıkları ve kamburları durumunda olan; Kemalizm hayranlığı ve ulusal sorundaki kayıtsızlık ya da egemen ulus ezen burjuva milliyetçiliğinin etkisiyle gölgelenmiş derin hatalarından, keskin devrimci bir kopuş sağlayan, Kemalizm ,Faşizm, Ulusal sorun ve modern revizyonizm konularındaki bilimsel tahlil ve tespitleriyle parlak bir şekilde ayrışıyordu. Devlet-iktidar tahlilleri, hakim sınıfların sınıfsal karakterinin tahlili, devrimimizin niteliği ve stratejisi, ilke ve taktikleri, dost ve düşmanları, uluslar arası ideolojik saflaşmada dahil tüm temel

konularda, Komünizmin coğrafyamızdaki taburu olan Partimizi kuran KAYPAKKAYA ve dolayısıyla Partimiz; Mahir ÇAYAN ve Deniz GEZMİŞ gibi dönemin önderlerinin başını çektiği THKP-C ve THKO olmak üzere, diğer devrimci hareketten nitel olarak kopmaktadır.

’71 Devrimci çıkışı ile elli yıllık pasifist-reformist kabuk kırılmış, daha da önemli bir gelişme olarak, ‘’24 Nisan Güneşi’’ batmamak üzere doğmuştu. Bu ne bir rastlantı, nede sıradan bir olay ve gelişmeydi, bilakis çelişki yasası ve sınıflar savaşımı bilimi ile ideolojinin evrensel hükmüne uygun tarihsel bir gelişmeydi.

Partimizin siyasi yaşama girmesi, bir çok açıdan önem ve anlam yüklüyken; çeşitli ulus ve azınlıklardan ülke halklarımızın proletarya önderliğindeki bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve Komünizm mücadelesinde gerçek bir çığırın açılması anlamına geliyordu.

Partimizin kuruluşu; Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyasında, Mustafa SUPHİ TKP’sinin kısa yaşamı sonrası, daha ileri nitelikte Maoist mecraya oturmuş yeni Komünist mücadele döneminin manifestosu ve açıktan bir meydan okuyuştu.

‘’Çocukluk dönemi’’ diye de tabir edilen bu yıllar; coğrafyamızın devrimci ve Komünist hareketinin şekillenmesiyle birlikte, devrimci geleceğini de belirliyordu. Bu bakımdan, bu doğum ve sonrasındaki ideolojik-politik karakter edinme yılları, bugünkü varlık gerekçelerimiz olarak da önemlidir.

38. Mücadele yılına giren partimiz, büyük badireler atlattığı gibi, büyük bedellerle anlam kazanan büyük bir geleneğin temsilcisi olarak; kurucu önderi KAYPAKKAYA başta olmak üzere beş genel sekreterini ve yüzlerce kadro, üye ve savaşçısını yürüttüğü Halk Savaşı mücadelesinde fiziken yitirerek şehit verdi. Defalarca yaşadığı bölünmelere, aldığı yenilgi ve ağır darbelere rağmen her defasında daha da kararlı olarak sınıf mücadelesine sarılan bilinç ve pratikle devrimci görevlerine sahip çıkma iradesini sergilemekten geri kalmadı.

Partimizin derin ve kapsamlı mücadele yaşamı içinde, özellikle 15 Eylül 2002 yılında gerçekleştirdiği Parti 1.Kongresi ideolojik-teorik bakımdan tam bir dönüm noktası değerindeydi. Partimizin tarihini ayrıntılı olarak değerlendirip hatalarını bilince çıkararak mahkum eden ve hatalarımızın temel nedeni olarak tespit ettiği ‘’ideolojide kırılma’’ şeklindeki belirleme ve kavrayışıyla; ideolojik kavrayış ve bilincimizi geliştiren ve hatalı çizgileri sebepleriyle birlikte ayrıntılı gösterip önemli bir bilinç sıçramasına yol açan; ‘’Tarihi Muhasebe’’ ve ‘’İdeoloji’’ olarak bilinen kongre belgeleriyle de bunu tüm devrimci kamuoyuna sunan Parti I. Kongremiz tarihsel bir önemdeydi. Yine Partimizin programatik görüşlerini temel alıp daha da geliştirerek ilk kez parti programını oluşturarak, kongremizin bir başka belgesi olarak programımızı kamuoyuna deklere etmesi; eski tüzüğü temel almak üzere Parti tüzüğümüzü yenilemesi ve ordu tüzüğünü resmen kaldırıp ordu idaresini

‘’Yönetmelik’e’’ bağlaması; Partinin önüne koyduğu beş somut görevle Halk Savaşının geliştirilmesinde ortaya koyduğu teorik-pratik iradesi gibi, daha bir çok olumluluklarıyla Parti tarihimizde ileri bir nitel düzeyi temsil ettiğini tüm çıplaklığıyla kanıtlamaktadır. Parti 1.Kongremiz; özellikle Maoizm ideolojisinin kavranmasında tarihimiz ve coğrafyamızın en ileri kavrayış düzeyini temsil etmekle birlikte, gerçek anlamda MLM bir kongreydi. Bu Kongre ve Parti önderliğimizin Genel Sekreterimiz şahsında, Devrimci Enternasyonalist Hareket(DEH) içinde, yani uluslar arası alanda önemli bir yer ve saygınlığa sahip olduğunu da söylemek gerek.

Yazık ki, Parti önderliğimizin ezici çoğunluğu; 2.Kongresini gerçekleştirmek üzere toparlandığı Munzur dağlarında, düşmanın stratejik saldırısıyla 2005 yılı Haziranında alçakça katledildi. 17’ler Katliamı diye bilinen bu talihsiz gelişmeye bağlı olarak, Parti 2. Kongremiz gerçekleştirilemedi. Böylece, 1. Kongremizin planları da fiilen uygulanamayıp bir bakıma sabote oldu.

Bu ağır darbeden geriye kalan Parti kadro, üye ve diğer profesyonel güçleri, derhal görevlerine sahip çıkıp kısa sürede KÖK’ni oluşturarak partiyi belli bir merkezi yapıya kavuşturdu. KÖK önüne partiyi kongreye taşıma görevi koyarak, partiye bu dönem için önderlik yapmaya çalıştı. Yine aynı önderlik altında Parti 2. Kongresi 2007 yılı içinde başarılı biçimde örgütlenerek gerçekleştirildi. Bu önemli bir başarıydı.

Bu başarı ya da olumluluk en başta; Genel Sekreterimiz Cafer CANGÖZ, sekreter yardımcısı Aydın HAMBAYAT ve diğer Siyasi Büro üyeleri ve Merkez Komite üyelerimizin ise tamamına yakının arasında bulunduğu toplam 17 yoldaşımızın katledilmesiyle yarıda kalmış; daha doğrusu 17 kahraman yoldaşımızın bizlere devrettikleri görevin yerine getirilmesi açısından anlamlı bir gelişmeydi. 2. Kongre önderliğimiz; Partimizi olağan merkezi önderliğine kavuşturması, 1. Kongremizin tespit edipte gerçekleştirilememiş olan görevleri sahiplenmesi, Halk Savaşının örgütlenip geliştirilmesi için ortaya koymuş olduğu irade ve daha bir çok olumlu adımın mimarı olmuştur. Sorunları MLM rehberliğinde ele alıp çözümlemesi ve oradan da sınıf mücadelesinin ihtiyaçları temelinde yeni örgüt biçimleri ve araçlarıyla sürece kilitlenmesini ve bunları ete kemiğe büründürme çabasının daha billur hale gelmesidir.

Sonuç olarak, burada bir kez daha Kürecik dağlarında göndere çekilen kızıl sancağımızın 37. Kuruluş ve 38. Kavga yıl dönümünü kutluyor ve selamlıyoruz. Tüm Maoist aktivistleri, bu anlamlı günü daha bir kavramış bilinç berraklığıyla günü, saati ve anı kuşanıp, düşmanı her alanda kuşatıp yenmenin kavrayışıyla sürecin görevlerine sarılmaya çağırıyoruz. Biz Kazanacağız, Halk Kazanacak, Halk Savaşı Kazanacak!

YAŞASI PARTİMİZ MKP’NİN 37. KURULUŞ VE 38. KAVGA YIL DÖNÜMÜNE!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN MAKSİZM LENİNİZM MAOİZM!

KOMÜNİST PARTİSİ

Siyasi Bürosu

2009

MAOİST

Merkez Komitesi-

NİSAN